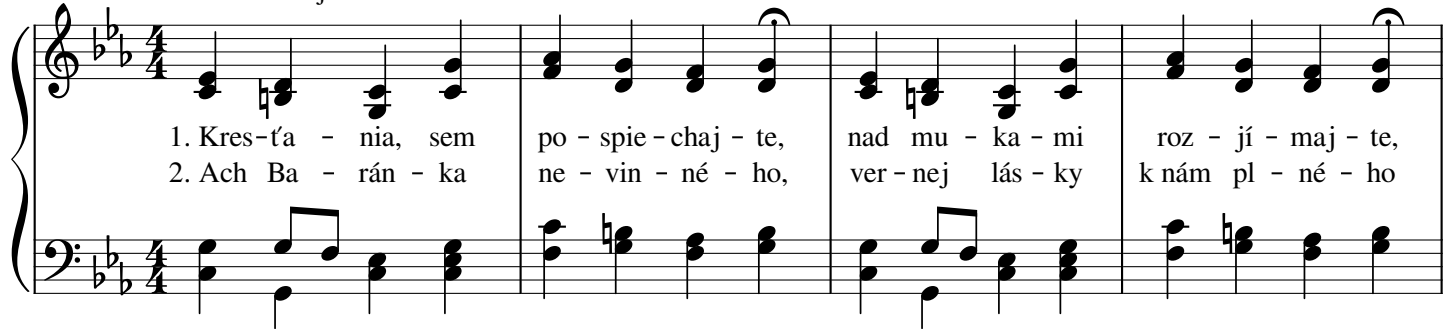

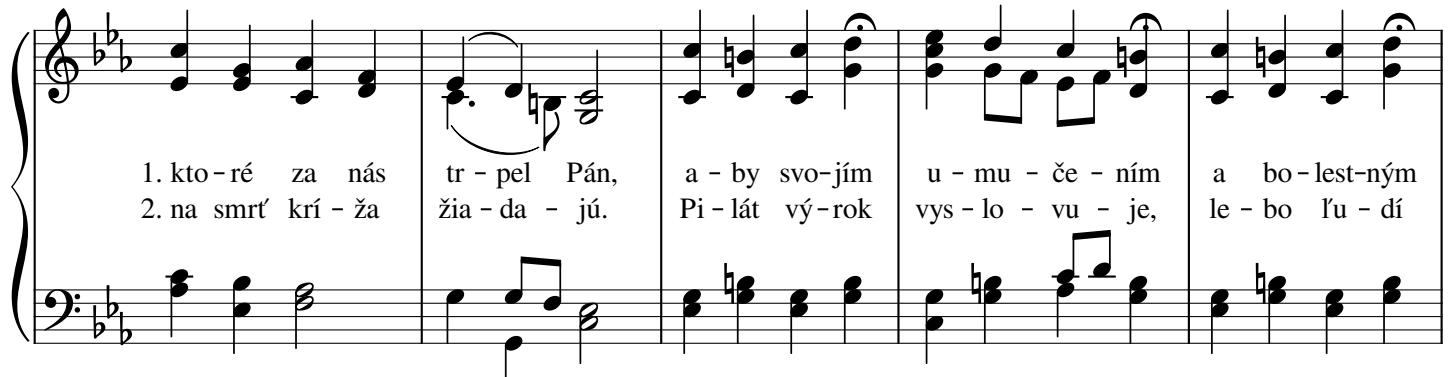
Kresťania, sem pospiechajte

Číslo piesne: 179

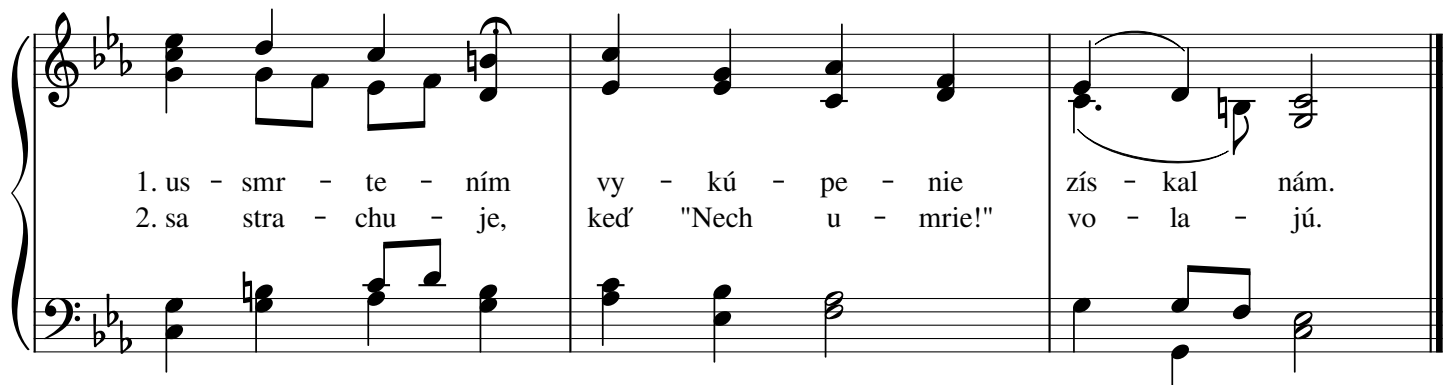
Ku krížovej ceste

1. Kres-ťa - nia, sem po - spie - chaj - te, nad mu - ka - mi roz - jí - maj - te,
2. Ach Ba - rán - ka ne - vin - né - ho, ver - nej lás - ky k nám pl - né - ho

1. kto - ré za nás tr - pel Pán, a - by svo - jím u - mu - če - ním a bo - lest - ným
2. na smrť krí - ža žia - da - jú. Pi - lát vý - rok vys - lo - vu - je, le - bo ľu - dí

1. us - smr - te - ním vy - kú - pe - nie zís - kal nám.
2. sa stra - chu - je, keď "Nech u - mrie!" vo - la - jú.

- Už kráľ slávy, Kristus Ježiš, - na ramená berie svoj kríž bez slovíčka trpkého; - aby dlhy naše splatil a našiel, čo v raji stratil - hriech človeka biedného.
- Ježiš cestou vysilený, - ťažkým krížom obťažný, na zem padá v slabosti; - a predsa v tej smutnej dobe nemá nikto k jeho mdlobe v srdci svojom ľútosti.
- Ježiš s krížom znova vstáva, - a hľa, s Matkou sa stretáva, zaronenou slzami; - ó dve srdcia, tie bez viny, boli vtedy žalostnými - preniknuté pocitmi.
- Vždy viac slabnú sily tela - nebeského Spasiteľa, už kríž uniesť nemôže; - Šimon k nemu pristupuje, ochotne sa podvoľuje, - že mu kríž niesť pomôže.
- Tvár Kristova zapotená, - krvou svätou zarosená, na ľud krutý pozerá; - Veronika šatkou bielou, s útrpnosťou, láskou vrelou - tvár Kristovu utiera.
- Po druhý raz už Ježiša - k zemi tlačí ťarcha kríža, na zem padá zomdletý; - slzou jeho zrak sa kalí a z jeho rán krv sa valí, - ach, celý je strápený.
- Ježiš zasa sily zbiera, - vstáva s krížom a pozerá ta na ženy plačúce: - "Nad mojimi bolesťami neplačte, lež nad svojimi synmi slzte kajúčne!
- Pozbavený všetkej sily - po tretí raz Ježiš milý k zemi klesá skalnatej. - Hľa, človeče, naše zlosti bremenom sú tej ťažkosti - vinou krvi vyliatej.
- Už sa cesta dokonáva, - nová muka zas nastáva, keď mu rúcho zvliekajú, - lebo s hroznou ukrutnosťou a katanskou násilnosťou - zoschlé rany trhajú.
- Ježiš z rúcha vyzlečený, - a na kríži rozostretý ťažké muky skusuje; - jeho ruky, nohy jeho, Baránka, ach nevinného, - rana klincov katuje.
- Ach, už je Pán sveta žitia, - plný bóľu, krvi, bitia, na kríži povýšený; - Otcu ducha odovzdáva, tak svoj úrad dokonáva, - aby svet bol spasený.
- Ježišovo sväté telo, - čo za nás na kríži pnelo, z kríža dolu skladajú; - v Máriino sväté lono, kde spočívať malo ono, - so žiaľom ho vkladajú.
- Vykúpenie dokonané, - telo Krista pochované v novom skalnom hrobe je; - ale v hrobe nezostalo, na tretí deň slávne vstalo - a jak slnko sa skveje.
- Ó Ježišu milostivý, - by sme boli večne živí, smrť si za nás podstúpil; - daj, by plní povďačnosti kráčali sme cestou čnosti, lebo si nás vykúpil.